

Pojasnilo glede interpretacije Pravilnika o načinu delitve in obračuna stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli

Nov »Pravilnik o načinu delitve in obračuna stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli«, ki je bil objavljen v Uradnem listu RS, št. 82/2015 prinaša določene novosti pri načinu merjenja in delitvi stroškov za toploto, obračunu stroškov za toploto in opredeljuje obveznosti izvajalca delitve in izvajalca obračuna stroškov. Ker se v medijih pojavljajo napačna tolmačenja 18. člena, ministrstvo, pristojno za energijo, podaja podrobnejša pojasnila glede delitve stroškov za toploto ob nezadostnem obsegu podatkov.

Osnovno načelo sistema delitve stroškov za energijo temelji na pravičnosti. Ker toplota fizično prehaja med posameznimi deli stavbe in tega ni mogoče preprečiti, pomeni, da se enote delno grejejo tudi v primeru, če je stanovanje neogrevano oziroma so zaprti radiatorji.

Analiza je pokazala, da so življenjske razmere še primerne za bivanje na ravni 40 % povprečne porabe toplote (pri manjši porabi bi bilo stanovanje preveč hladno, da bi lahko v njem bivali). Iz tega izhaja, da če se porabi manj kot 40 % povprečja (oz. porabe na m² v stavbi), pomeni, da se je stanovanje grelo na račun toplote iz drugih delov. Torej delitev stroškov ogrevanja glede na merilnike ni pravična.

Nov pravilnik v 18. členu pravi, da če je posameznih delov stavb (stanovanj) z vgrajenimi delilniki, ki nič ali malo ogrevajo (do 40 % povprečja na posamezni del stavbe), več kot polovica, se obračun delitve stroškov izvede v celoti po površini stanovanj. Če pa taka stanovanja z malo porabo skupaj obsegajo manj od 50 % skupne ogrevane površine, se obračun delitve stroškov izvede po delilnikih v skladu z ostalimi določbami pravilnika.

Na ta način smo želeli zmanjšati nepravično delitev stroškov za ogrevanje v primerih, ko je v stavbi veliko praznih stanovanj ali t. i. "vikend" stanovanj ali pa je jeseni ali spomladi zunaj še toliko toplo, da ogreva stanovanje le manjši del stanovalcev. Namreč v teh primerih je le nekaj stanovalcev nosilo celoten stroške energije.

Poleg navedenega je potrebno poudariti, da so večstanovanjske stavbe projektirane kot celota, torej za primer, da se ogrevajo vsa stanovanja. Torej posamezna neogrevana stanovanja predstavljajo neke vrste anomalijo, ki jo je treba upoštevati pri pravični razdelitvi stroškov ogrevanja. In drugo dejstvo, v večstanovanjskih stavbah sostanovalci sobivajo, zato morajo biti stroški tudi pravično razporejeni, kar pa vključuje tudi delno "socializacijo" stroškov oziroma enostavno povedano, gre za skupno rabo stavbe, zato tudi toplota, ki prehaja med enotami, ne more biti obračunana samo po porabi.